

ת"פ 41967/08/17 - מדינת ישראל נגד דודו ג'בר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 41967-08-17 מדינת ישראל נ' ג'בר

ת"פ 52943-02-18

ת"פ 2380-09-17 ת"פ 38340-03-19

ת"פ 28142-05-20

בפני
בעניין: כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל

המאשימה ע"י עו"ד ויאם עבד, פרקליטות מחוז ירושלים פלילי
נגד

דודו ג'בר (עציר)

הנאשם ע"י ב"כ עו"ד אריאל הרמן מטעם הסניגוריה הציבורית

גזר דין

כתבי האישום

1. הנאשם שלפניי הורשע על-פי הודאתו בעובדות שלושה כתבי אישום, בעבירות שעיקרן ומהותן קבלת דבר במרמה. כמו כן הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן בתיק רביעי שעניינו עבירות רכוש ונשק ובכתב אישום חמישי שעניינו הפרת הוראה חוקית.

ת"פ 41967-08-17 (התיק הראשון)

2. תיק זה מחזיק שלושה אישומים.

האישום הראשון - ביום 21.7.2016 קיבל הנאשם במרמה 100 ₪, כאשר רכש בקבוק שתיה, טען כי נתן למוכרת שטר של 200 ₪ וקיבל עודף בלתי מספיק, ובעקבות זאת, קיבל 100 ₪ שלא כדין.

האישום השני - באותו יום ובדרך דומה, קיבל הנאשם 100 ₪ במרמה בבית עסק אחר.

האישום השלישי - באותו יום, נכנס הנאשם לחנות חלפנות וביקש לפרוט סכום כסף, כשטען שלא קיבל שטר של 200 ₪. העובדת במקום התעקשה כי הנאשם טועה והתכוונה לבדוק את מצלמות האבטחה, אלא שאז הנאשם טען כי מצא את השטר "האבוד" על הרצפה.

בגין כל אלה, הודה הנאשם בביצוע **2 עבירות של קבלת דבר במרמה**, לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (**החוק**), וכן בביצוע **עבירת ניסיון קבלת דבר במרמה**, לפי סעיפים 415 רישא + 25 לחוק.

ת"פ 52343-02-18 (התיק השני)

3. מכתב האישום עולה, כי ביום 26.4.2017 נכנס הנאשם לחנות נוחות בתחנת דלק, שילם תמורת מזון בשטר של 200 ₪ וקיבל עודף בהתאם. הוא הסתיר שטר של 100 ₪ מהעודף שקיבל וטען, כי המוכרת החסירה 100 ₪, ובשל כך קיבל, במרמה, 100 ₪. בגין כך הודה והורשע בביצוע עבירה של **קבלת דבר במרמה**.

ת"פ 52943-02-18 (התיק השלישי)

4. ביום 11.6.2017 הגיע הנאשם לחנות חלפנות כספים וביקש לפרוט כסף. הוא קיבל את הסכום שביקש, אך טען באופן שקרי, כי לא קיבל שטר של 200 ₪ למרות שקיבלו בפועל. בשל כך מסר לו העובד שטר בשווי 200 ₪ וזה קיבלו במרמה ושלא כדין. בגין כך הודה והורשע הנאשם בביצוע עבירה של **גניבה**, לפי סעיף 384 לחוק.

ת"פ 38340-03-19 (התיק הרביעי)

5. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי במהלך שנת 2019 תכנן הנאשם עם אחר להתפרץ לדירה. השניים הגיעו סמוך לדירה, והנאשם המתין לאחר מחוץ לדירה ושימש כמתצפת. האחר הגיע לדירה, עקר את סורגי החלון באמצעות לום ברזל, טיפס אל החלון ונכנס לתוך הדירה שהיתה ריקה מבעליה באותה עת. האחר הוציא חפצים מהארונות במטרה לאתר דברי ערך כדי לגנבם. האחר הבחין בתיק נשים ובתוכו אקדח מסוג יריחו ובתוכו מחסנית. הוא הוציא את האקדח מנרתיקו והכניסו לתיק גב אחר שמצא בדירה. בנוסף נטל שלושה מחשבי טבלט והכניסם לתיק. לאחר זמן מה יצא האחר מהדירה, חבר לנאשם והשניים עלו לרכבו של אדם שלישי שחנה בסמוך ועזבו את המקום במהירות. בהתאם להסכמת הצדדים טען הנאשם, והמאשימה לא סתרה זאת, כי כאשר הוא גילה את דבר גניבת הנשק כעס ורצה לעזוב את הרכב, אך בפועל לא עשה כן. כעבור מספר דקות, נעצרו השלושה ע"י כוח משטרה שנסע בעקבותיהם. לאחר שהוכנס לניידת, החל הנאשם להשתולל ולצעוק כשהוא מנסה לקרוא לעוברי אורח שהיו במקום לסייע לו להיחלץ מן המעצר. בשלב זה הורה לו שוטר להירגע, אך הנאשם המשיך לצעוק וקרא לעבר השוטר: "אתה לא יודע מי אני, אני מאבד גוש ואני אזיין אותך איפה אתה גר". בהמשך אף נגח בפניו של השוטר ופגע באפו. בגין כל אלה הודה הנאשם והורשע בעבירות של **התפרצות בצוותא למקום מגורים** לפי סעיף 406(ב) וסעיף 29 לחוק, **גניבה בצוותא**, לפי סעיף 384 לחוק וסעיף 29 לחוק, **סיוע להחזקת נשק**, לפי סעיף 144(א) ו-31 לחוק, ו**הפרעה לשוטר** לפי סעיף 275 לחוק.

ת"פ 28142-05-20 (התיק החמישי)

6. מעובדות כתב האישום עולה, כי הנאשם שוחרר למעצר בית מלא בירושלים, ובניגוד להוראות ההחלטה, נמצא בקרית אונו ביום 31.7.2019, ובכך הודה והורשע בעבירה של **הפרת הוראה חוקית**, לפי סעיף 287(א)

לחוק.

תסקירי שירות המבחן ורישום פלילי

7. בעניינו של הנאשם הוגשו 8 תסקירים החל מחודש יולי 2019 ועד לינואר 2022. מהתסקירים עולה כי הנאשם כבן 34 רווק, וכיום מתגורר בדירה שכורה ועובד עם אחיו בתחום החלוקה. הנאשם סיים 10 שנות לימוד במסגרות חוץ ביתיות. הוא בן זקונים מבין תשעה ילדים והוא נולד למשפחה מעורבת (יהודית ומוסלמית). הוריו התגרשו כשהיה בן ארבע, ואביו נפטר לפני כחמש שנים. כיום הקשר שלו עם המשפחה רופף. הנאשם גדל בתנאים מורכבים שהשפיעו לרעה על גיבוש זהותו ותחושת השייכות שלו. בעקבות כל זאת חבר בגיל צעיר לחברה שולית והחל לבצע עבירות. לחובת הנאשם 7 הרשעות קודמות בעיקר בעבירות מרמה וכן בעבירות אלימות, והוא ריצה שני מאסרים קצרים יחסית. ביום 22.10.2014 נדון הנאשם במסגרת ת"פ (מחוזי ת"א-יפו) 24282-04-14 (תיק התנאי) לעונש של 3 חודשי מאסר ויום (תקופה שכללה הפעלת מאסר מותנה) ומאסר מותנה של 6 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו, עונש מאסר מותנה חב-הפעלה בעניינו (המאסר המותנה).

8. אשר לעבירות אותן ביצע הנאשם, סבר שירות המבחן כי הוא קיבל עליהן אחריות, הבין את הפסול שבמעשים והתחרט על המעשים, אך לא הרחיב בהקשר זה.

9. אשר לתהליך הטיפול - הדיונים נדחו מעת לעת, בעיקר מתוך רצון להשלים מהלך טיפולי ושיקומי. הנאשם נרתם לטיפול קבוצתי ממושך הממוקד במבצעי עבירות מרמה, טיפול שנמשך כשנה. שירות המבחן מסר, כי הנאשם השתתף באופן סדיר ופעיל במסגרת זו והפיק ממנה תועלת רבה על-פי דרכו, הגם ששירות המבחן סבר שמידת ההפנמה של הנאשם את התכנים מעוררת שאלות. בנוסף, הנאשם השתלב בתוכנית "אוניברסיטה בע"מ" ולמעשה צפוי להשתלב בשנת לימודים נוספת במסגרת זו, ממנה הוא מפיק סיפוק ותועלת. כמו כן, מסר הנאשם בדיקות שתן בתדירות גבוהה לאורך תקופת משפטו, כולן נמצאו נקיות משרידי סמים.

10. בהמלצתו הסופית סבר שירות המבחן, כי שיקולי השיקום מטים את הכף להטלת מאסר בעבודות שירות ולהארכת המאסר המותנה וכן להטלת צו מבחן שיבטיח את המשך הפיקוח והטיפול בנאשם.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

11. הממונה מצא את הנאשם מתאים לבצע מאסר בעבודות שירות במנהל הקהילתי תלפיות מזרח, החל מיום 15.3.2022.

טיעונים לעונש

12. הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, ב"כ המאשימה עמד על הכיעור שבעבירות המרמה וסבר שהמתחם בעניין מתחיל במאסר מותנה. אשר

לעבירת ההתפרצות והסיוע להחזקת נשק עמד ב"כ המאשימה על נסיבות ביצוע העבירות החמורות, על מידת הפגיעה בערכים המוגנים ועל הסכנה מביצוע סוג זה של עבירות. בסופו של יום עתר ב"כ המאשימה למתחם דו-ספרתי במכלול התיקים, ועתר להעמיד את הנאשם על מאסר שלא יפחת משנתיים וענישה נלווית.

מאידך, עמד הסניגור על נסיבותיו האישיות של הנאשם ועל כבדת הדרך השיקומית שעבר לאורך תקופה ארוכה של למעלה משנתיים. הסניגור סבר ביחס לתיק ההתפרצות והחזקת הנשק, כי יש להביט עליו בנסיבותיו, והדגיש כי הנאשם לא היה שותף בהחלטה לגנוב את הנשק ולהחזיק בו, ולמעשה התנגד למעשה שותפו, ולכן הוא נמצא במדרג חומרה נמוך. הסניגור עתר להסתפק בתקופת המאסר המותנה חב-ההפעלה, על מנת שלא לקטוע את התהליך השיקומי בו מצוי הנאשם.

קביעת מתחם הענישה

13. מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

14. אשר לערך המוגן - אשר לעבירות המרמה, מעשיו של הנאשם פגעו בממונו של הזולת. עבירות מסוג זה פוגעות במסחר התקין והנזק המידי והעקיף עלול להיות משמעותי. בעניינו, מידת הפגיעה בערך המוגן, נמוכה. ברע"פ 4514/18 אהרוניאן נ' מ"י (מיום 3.7.2018) בסעיף 13 נקבע: " בית משפט נכבד זה עמד זה מכבר על כך, כי עיקרה של עבירת המרמה הוא בהשגת יתרון או טובת הנאה למִמָּה, ולא בגרימת חיסרון למרומה (ע"פ 752/90 ברזל נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 46 (1.3.1992)). מדיניות הענישה דורשת החמרה בעונשו של מי שמבצע עבירות מרמה וזיוף."

15. אשר לתיק הרביעי (התפרצות לדירה, גניבה, סיוע להחזקת נשק והפרעה לשוטרי) - בעפ"ג (ב"ש) 13824-08-17 מ"י נ' אוחנין (מיום 16.10.2017) עמד בית המשפט המחוזי על הערכים המוגנים הנפגעים מעבירת התפרצות לדיר: "אכן, יש לתת משקל בקביעת מתחמי הענישה והענישה בפועל גם לנזק שנגרם במהלך ההתפרצויות, אולם עיקר הדגש צריך שיהיה על עצם ההתפרצות; החדירה לפרטיות של האנשים; לפוטנציאל הנזק העצום; ולפוטנציאל האלימות שיכולה הייתה להתלקח, אילו היו דיירי הדירות בבתיים באותה עת". הנאשם פגע בערכים המוגנים של ביטחון הציבור, קניינו ופרטיותו וכן פגע בערך שלטון החוק ובצורך להגן על שלוחי החוק מפני פגיעה אגב מילוי תפקידם. מידת הפגיעה בערכים המוגנים בינונית ואף למעלה מזה. ביחס לעבירות נשק יש להפנות לע"פ 4945/13 מ"י נ' סלימאן (מיום 19.1.2014) לדברי כב' השופט ארבל בפסקה 11 שם ציינה: "עבירות המבוצעות בנשק... טומנות בחובן פוטנציאל סיכון הרסני לפגיעה בשלום הציבור וביטחונו. החשש הוא כי נשק המוחזק שלא כדין ישמש לפעילות עבריינית העלולה להביא לפגיעה ואף לקיפוח חייהם של אזרחים תמימים..." (עניין סלימאן).

16. אשר לתיק החמישי (הפרת הוראה חוקית) - מדובר בפגיעה בערך שלטון החוק ובערך קיום החלטות בית המשפט, זאת במידה נמוכה.

17. נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע

העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם, כאשר ההתייחסות לכל העבירות המתאפיינות בקווים משותפים: **ביחס לתיקי המרמה** - כל העבירות תוכננו וניתן לראות בהן "שיטת פעולה". בתיק הראשון מדובר ברצף עבירות שבוצעו באותו יום וביתר התיקים, ניתן לראות את "שיטת הפעולה" הנפסדת של הנאשם להוציא שלא כדין מעסקים קטנים כספים שלא מגיעים לו, תוך ניצול טוב לבם ותמימותם של העובדים; למעט בעבירת הניסיון (אישום שלישי בתיק הראשון) נגרם נזק ממזין לעסקים מהם נגנבו בפועל הכספים; נדמה, כי הנאשם היה ממשיך במעשיו אלמלא נתפס לנוכח "הצלחת" שיטתו; נדמה שמעשיו של הנאשם מלמדים על אדישות לפגיעה בקניין הזולת ובצורך באמון בין פרטים בחברה, וכל זאת על מנת להשיג רווח קל ומהיר ללא עבודה רבה; מדובר בנאשם בגיר שהבין את מעשיו, וחזר עליהם שוב ושוב.

18. **ביחס לתיק הרביעי** - מדובר בהתפרצות לדירה וגניבה ממנה בנסיבות מחמירות של תכנון וחלוקת תפקידים, תוך הסתייעות ב"רכב מילוט" ואף ניסיון להיחלץ מהשוטרים בדרך של "הסתייעות" בציבור תוך כדי איום על השוטר והתנהגות אלימה כלפיו. בכל הנוגע לחלקים אלו של העבירה הנאשם אחראי בלעדית למעשים בדרך של שותפות מלאה וכן אחראי להם בפני עצמו. אשר לסיוע להחזקת הנשק הוסכם למעשה, כי הנאשם לא היה שותף ליוזמתו של האחר ליטול את הנשק בזמן ההתפרצות, ולכן כעס על האחר כשגילה את דבר גניבת הנשק בדיעבד כשהיה ברכב המילוט. הוא אף רצה לעזוב את הרכב אך בפועל לא עשה כן. על-כן עבירת הסיוע מתאימה בהקשר זה, והיא מלמדת על היעדר שותפות בתכנון נקודה זו של האירוע, ומעבר לכך מקטינה עד מאוד את אחריותו של הנאשם לחלק זה של האירוע, ויש לכך משמעות רבה ביחס לקביעת מתחם העונש ביחס למכלול המעשים בתיק זה בנסיבותיו הספציפיות. בפועל נזק משמעותי מעצם החדירה לפרטיות והפגיעה הקשה בקניינם של בעלי הדירה, שלא לדבר על הנזק הנפשי הנגרם מכך. פוטנציאל הנזק הוא משמעותי הן ברכוש והן בנפש, מפאת החשש למפגש עם בעלי הדירה, חלילה.

19. **אשר לתיק החמישי** - מדובר בעבירה שבוצעה בידיעה, כאשר הנאשם נמצא מחוץ לעיר בה אמור היה להיות במעצר בית מלא. הנאשם טען כי יצא לטיפול רפואי אך אין לקבל טענה זו מאחר ולא הוצגו ראיות לתמוך בכך. מכל מקום, מידת הנזק שנגרם בפועל מינימלית מאחר שהמעשה לא לוה במעשה עבירה נוסף. הנאשם אחראי למעשים במלואם.

20. **מדיניות הענישה הנוהגת - אשר לתיקי המרמה** - סקירת הפסיקה בנסיבות דומות מלמדת על טווח עונשי רחב המוטל על נאשמים. בע"פ 28122-10-14 **אלחנן נ' מ"י** (מיום 17.2.2015) נדחה ערעורו של נאשם אשר נדון לחודשיים מאסר בעבודות שירות, לאחר שהורשע בגניבת שני שיקים, זיופם וקבלת סכום של 22,000 ₪ באמצעות אחר; ברע"פ 8443/15 **חגולי נ' מ"י** (מיום 15.12.2015) נדחה ערעורו של נאשם שהורשע על יסוד הודאתו בשתי עבירות של קבלת דבר במרמה ובעבירה של שיבוש מהלכי משפט ונגזר עליו מאסר למשך 10 חודשי מאסר בפועל, תוך קביעת מתחם שנע בין מאסר שירות של עבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר בפועל; בת"פ 54058-09-11 **מ"י נ' שוקרון** (מיום 20.2.2013) הורשעו הנאשמים בעבירה של קבלת דבר במרמה לאחר שקיבלו סכומי כסף רבים במסגרת עבודת בעמותה. הנאשמים צעירים, ללא עבר פלילי, נדונו לחמישה חודשי מאסר בעבודות שירות; בת"פ 53669-02-16 **מ"י נ' זאב שישקין** (מיום 27.6.2018), הורשע נאשם לאחר שמיעת הוכחות בעבירה של קבלת דבר במרמה ובעבירה של שימוש במסמך מזויף שעניינו זיוף שיק ומשיכת סכום כסף במרמה מחשבון בנק. על הנאשם נגזר עונש של 3 חודשי עבודות שירות, לאחר

שנקבע מתחם שנע בין מספר חודשי עבודות שירות ועד מאסר בפועל. בת"פ 52862-11-18 מ"י נ' עבדיה ואח' (מיום 8.3.2020) קבעתי מתחם ענישה בעבירות של זיוף שטר כסף, קשירת קשר וניסיון לקבלת דבר במרמה, שנע בין מע"ת ל - 12 חודשי מאסר בפועל.

21. **אשר לתיק הרביעי - עבירה של התפרצות לדירה וגניבה נחשבת לעבירת רכוש במדרג חומרה גבוה בשל פוטנציאל התרחשות מפגש אלים בין הפורץ לשוכן הדירה. לכן, לרוב מדיניות הענישה היא מאסר בפועל.** ברע"פ 1976/18 אלמלח נ' מ"י (מיום 24.4.2018) אושר מתחם שבין 12 ל-24 חודשי מאסר ועונש של 20 חודשי מאסר בגין שלושה מעשי התפרצות וגניבת רכוש. ברע"פ 9339/17 אוחיון נ' מ"י (מיום 25.12.2017) אושרו מתחמים שבין 10 ו-12 חודשים ועד 20 עד 24 חודשי מאסר בגין התפרצות בצוותא, גניבה והחזקת מכשירי פריצה. שם נדון הנאשם בגין מספר מעשים ל-18 חודשי מאסר. ברע"פ 1708/08 לוי נ' מ"י (מיום 21.2.2008) אליו היפנה ב"כ המאשימה, נדון מקרה של מספר התפרצויות, שם הוחמר העונש ל-12 חודשי מאסר מ-6 חודשי עבודות שירות. בעפ"ג (י-ם) 27721-03-14 מ"י נ' בן אבו (מיום 8.5.2014) אושר מתחם שבין 6 ל-12 חודשי מאסר ועונש של 7 חודשי מאסר בפועל ביחס לאדם שהתפרץ פעמיים לדירת שכנו וגנב ממנה סמים. אשר לעבירות נשק, נוכח המצב הנוכחי של ריבוי עבירות נשק ושימוש בנשק לפתרון סכסוכים באופן אלים ובלתי חוקי, עמד בית המשפט העליון על חומרת המעשים ועל פוטנציאל הנזק מהם, וציוונו להחמיר בענישה. בע"פ 5646/15 תיהאני נ' מ"י (מיום 14.2.2016) נאמר בפסקה 6: "**החזקת נשק שלא כדין היא עבירה חמורה המאיימת על שלום הציבור וביטחונו ומגלמת בתוכה פוטנציאל לגרימת נזק קטלני. על-כן, היא מחייבת ענישה אשר תרתיע את היחיד והרבים**". שם אושר מתחם שבין 9 ל-36 חודשי מאסר בגין החזקת אקדח עם מחסנית ו-5 כדורים בתוך רכב בצוותא על רקע סכסוך פעיל וכן אושר שם עונש של 15 חודשי מאסר. בעפ"ג (י-ם) 18257-03-16 מ"י נ' טויל (מיום 6.12.2016) נדונו נסיבות של מציאת אקדח והחזקתו יחד עם 2 מחסניות. טענות הנאשם לגבי נסיבות מציאת הנשק לא נסתרו ואושר שם מתחם שבין 6 ל-18 חודשי מאסר ועונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות (לא הוגשה בר"ע). בת"פ (מחוזי חיפה) 54432-02-17 מ"י נ' עיסא (מיום 23.11.2017) הורשע הנאשם בעבירות של החזקת אקדח תקני עם מחסנית וכדורים שנישא על גופו וברכבו, וזאת עקבות תקרית בה נורה, והחזקת האקדח נועדה להגנה עצמית. שם נקבע מתחם שבין 10 ל-30 חודשים והוטל על הנאשם מטעמי שיקום מאסר של 6 חודשים בעבודות שירות (לא הוגש ערעור). יצוין **שבעניין סלימאן** אליו היפנה ב"כ המאשימה, הסתיים תיק בנסיבות חמורות בהרבה ממקרנו, בעבודות שירות, בשל חריגה משיקולי שיקום.

22. **אשר לתיק החמישי - בית המשפט העליון אישר ברע"פ 5023/18 בדיר** נ' מ"י (מיום 28.6.2018) מתחם ענישה שבין מאסר מותנה למאסר קצר ביחס להפרעה לשוטר והפרת הוראה חוקית.

מתחמי הענישה

23. **אשר לתיק הראשון - המקרים העולים משלושת האישומים מלמדים על אותה שיטת פעולה, וסמיכות זמנית משמעותית, המקיימים, לטעמי את מבחן "הקשר ההדוק" שנקבע בע"פ 4910/13 בני ג'אבר** נ' מ"י (מיום 29.10.2014) ולכן אתיחס לתיק הראשון כמכלול של אירוע אחד. בעניין תיק זה, מתחם הענישה יעמוד על מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד שנת מאסר בפועל.

אשר לתיק השני והשלישי - מתחם הענישה צריך לעמוד על מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות.

אשר לתיק הרביעי - מתחם הענישה יעמוד על 12 ועד 24 חודשי מאסר.

אשר לתיק החמישי - המתחם יעמוד על מאסר מותנה ועד חודשיים מאסר.

24. **נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין** - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: מחד ולחומרה, עברו הפלילי הרלבנטי של הנאשם, העובדה שביצע עבירות כשתלוי ועומד נגדו מאסר מותנה שלא הרתיעו, והעובדה שהפר פעם אחת את תנאי השחרור. מאידך ולקולא, הנאשם הודה במספר רב של תיקים וחסך זמן שיפוטי ניכר. קבלת אחריותו מלאה ומלבד אירוע הפרת ההוראה החוקית לא הפר את התנאים, לא נפתחו לו תיקים חדשים, והוא נרתם לתהליך טיפולי ארוך מאוד. לזכותו גם חלוף הזמן הניכר מביצוע העבירות. תהליך הטיפול והשיקום שעבר הנאשם עמד על כמה יסודות: היסוד העיקרי הוא שילובו של הנאשם בקבוצה מותאמת לעבריינים בתחום המרמה, שם עבר טיפול במשך למעלה משנה, ונמסר כי הנאשם שיתף פעולה באופן מלא ורציני והפיק מכך תועלת. נוכח המועדות של הנאשם לביצוע עבירות מרמה, נדמה שנדבך זה של הטיפול הוא משמעותי בהפחתת רמת הסיכון הנשקפת מן הנאשם מעתה והלאה. היסוד הנוסף הוא שילובו בתוכנית "אוניברסיטה בע"מ", גם זאת לתקופה ממושכת. מדובר בתוכנית המעניקה ידע, ערכים וכלים להתמודדות מושכלת עם אתגרי החיים, וגם בכך יש לראות גורם מפחית סיכון. היסוד השלישי הוא פיקוחו של שירות המבחן ומסירת בדיקות השתן מצד הנאשם, שנמצאו נקיות כולן, לאורך תקופה ארוכה מאוד, דבר המעיד על הימנעות הנאשם משימוש בסמים, עובדה שיש בה להפחית סיכון. נדמה אפוא, כי הנאשם הוכיח במעשים, כי עבד תהליך טיפולי משמעותי, ועבר כברת דרך ארוכה במגמה חיובית, אותה יש לשמר. זאת ועוד, רצונו של הנאשם (ואין זה רצון מן השפה ולחוץ, שכן שמעתי את הנאשם והתרשמתי מהתלהבותו בעניין) להמשיך בטיפול בשירות המבחן ובתוכנית "אוניברסיטה בע"מ", יש בו להעיד על פוטנציאל המשך שיקומו וההתמדה באפיק חיובי זה. על-כן, המלצת שירות המבחן (הגם שנפלה בה טעות משפטית), היא נכונה בנסיבות העניין.

25. **המיקום במתחם** - אלמלא שיקולי השיקום עליהם עמדתי, היה מקום לגזור על הנאשם עונש בחלק העליון של המתחמים עליהם עמדתי.

26. **שיקולי שיקום וסטיה ממתחם הענישה בשל כך** - זהו המקרה שבו בית המשפט יסטה ממתחם הענישה ההולם, שכן כפי שעמדתי על כך לעיל, הנאשם הוכיח לאורך תקופה ארוכה של כשנתיים ומעלה, כי ביכולתו לעלות על דרך הישר ועל דרך המלך, ולאמץ אורח חיים מועיל ויצרני שגם יסייע לו להגשים את עצמו. בכך מרוויח לא רק הנאשם אלא מרוויחה החברה. אלמלא התהליך המשמעותי שעבר הנאשם בתחום המרמה, שהיא, מבחינתו, שורש הרע בהתנהלותו העבריינית, היה צריך לגזור על הנאשם עונש מאסר משמעותי. אלא שמציאותו של תיק זה מלמדת, כי אכן שירות המבחן סייע לנאשם לגעת ב"שורש העניין", והגורם מחולל ההתנהגות העבריינית. מעבר לכך, העובדה שכלל התיקים (למעט תיק ההפרה) נעברו בתקופה שקדמה לטיפול, ולאחר מכן לא נפתחו תיקים, מלמדת כאלף עדים על סברתי, שאכן מדובר בשיקום ראוי ונכון. לפיכך, האינטרס הציבורי והפרטי גם יחד ייצאו נשכרים אם לא נשיב את הנאשם לסביבה עבריינית, ויוטל עליו תחת זאת

עונש משמעותי, מוחשי, מרתיע וצופה פני עתיד, שיאפשר לו לחזור לחברה כאדם חיובי ויצרני. מעבר לאמור, נדמה כי זהו מקרה העונה על מסקנות "וועדת דורנר" בדבר דרכי טיפול וענישה, וכן עונה על המגמה הגוברת, שמבכרת במקרים המתאימים בלבד, דרך של שיקום, מבלי לוותר על עקרון ההלימה והגמול. עונש של עבודות שירות למלוא התקופה, אינו עניין של מה בכך, ועונש זה בצירוף הטלת צו מבחן, ומאסרים מותנים מרתיעים, אמורים להבטיח את ביטחון הציבור, כך אני מקווה ומאמין בכל לב.

27. בהקשר לכך אפנה לדברים שנאמרו ברע"פ 262/14 **נאשף נ' מ"י** (מיום 22.1.2014):

"בהקשר זה אני מוצא לנכון להעיר עוד כי שיקולי שיקום הם, בעלי מעמד חשוב ומאזן בית המשפט בין שיקוליה הענישה, במקרים שבהם נרתם הנאשם להליך שיקומי, אומרה הנכונות לעשותן - עשויים שיקולי שיקום אף לגבור על שיקוליה הרתעה והגמול... ואולם, ההתחשבות בשיקולים אלה הנתונה לשיקול דעתו של בית המשפט היא איננה בגדר חובה, גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין... **בית המשפט טיהר לבכר את שיקולי שיקום ומושל הנאשם על פני שיקולים אחרים כאשר הוא משתכנע כי הנאשם השתקם ושינה את דרכיו, או כי יסיכוי ממשי לשיקומו, וכך הוא "במקום שבונראה כעקביה ליה לשיקום שבמוצויה מבקש-המערער... אילוה שמתו של הנידון מאחוריסורגובריח עלולה לאיין אתה ליה לשיקומי, אולפגועובבאופניכר".**" (ההדגשה שלי)

נזירת הדין

28. לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר, אשר ירוצו בעבודות שירות, החל מיום 3.4.2022, אשר ירוצו במינהל הקהילתי תלפיות מזרח בירושלים, וזאת על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות. על הנאשם להתייצב ביום זה עד לשעה 08:00 במשרד הממונה על עבודות שירות בבאר שבע לתחילת ריצוי עונשו. מובהר בזה כי הפרת הוראות הממונה ואי עמידה בכללים הנוגעים לריצוי עבודות השירות עלולים להביא להפקעת העבודות ולהמרת העונש בעונש מאסר של ממש;

ב. מפעיל את עונש המאסר המותנה של 6 חודשים שנגזר על הנאשם ב**תיק התנאי**, וזאת בחופף לעונש שהוטל עליו בתיק זה, כך **שבסה"כ ירצה הנאשם 9 חודשי מאסר בעבודות שירות בניכוי ימי מעצרו במכלול התיקים שבכותרת ובתיקי מעצר קשורים על-פי חישוב שב"ס שיכריע;**

ג. 4 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם כל עבירה שיש בה מרמה, זיוף או שימוש במסמך מזויף ו/או כל עבירת רכוש מסוג עוון, וכן עבירה של הפרעה לשוטר והפרת הוראה חוקית, בתוך שלוש שנים מסיום עבודות השירות;

ד. 8 חודשי מאסר שלא ירוצו, אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת רכוש מסוג פשע בתוך שלוש שנים מיום סיום עבודות השירות;

ה. קנס בסך 5,000 ₪, או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-20 תשלומים שווים ורצופים בכל 1

בחודש החל מיום 3.4.2022. לא ישולם תשלום במועד או לא ישולם כלל, יעמוד הקנס לפירעון מיידי;

ו. צו מבחן לתקופה של 18 חודשים מהיום. במהלך תקופה זו הנאשם מחויב בשיתוף פעולה עם שירות המבחן, כאשר מובהר כי הפרת הצו תוכל להביא לפתיחה מחודשת של המשפט וגזירת עונשו של הנאשם, לרבות עונש מאסר.

ז. פיצוי למתלוננת ק"ש, עדת תביעה 1 בת"פ 38340-03-19 בסך 2,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים החל מיום 3.4.2022, וב-1 לכל חודש רציף ועוקב. אי עמידה בתשלום מי מהתשלומים תביא לפירעון מיידי של הפיצוי ולתוספת הפרשי הצמדה וריבית פיגורים כחוק;

ח. התחייבות בסך 10,000 ₪ שלא לעבור את עבירות התנאי כמפורט לעיל בסעיפים קטנים ג' ו-ד' במשך שנתיים מהיום. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

ניתן לקזז מכל הפקדה בתיק זה ובתיקים קשורים לרבות תיק המעצר, על אף הודעת עיקול. ככל שיוותרו יתרות זכות ניתן להשיב לנאשם אם אין עיקולים. תשומת לב המזכירות כי ת"פ 38340-03-19 התנהל תחילה בבית המשפט המחוזי ויש לבדוק בתיק נט המשפט שם.

יש לשלוח לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט' באדר א', התשפ"ב, 10 בפברואר, 2022 במעמד הצדדים.